

Bilag 1.

FORSIKRINGSRAADET.

*København, d. 23. Februar 1924.**Til Indenrigsministeriet!*

Ved Skrivelse af 12. April f. A. tilstillede Forsikringsraadet det høje Ministerium en Redegørelse for den Stilling, hvori en Del danske Forsikrede er kommet, som har tegnet Livsforsikringer, lydende paa Kronemønt, i tyske Selskaber, og for de Overvejelser, der indtil da havde fundet Sted her i Raadet angaaende Muligheden af at tilvejebringe en for de Forsikrede tilfredsstillende Ordning med de tyske Selskaber, som under de forhaandenværende Valutaforhold ikke er i Stand til at udrede forfaldende Forsikringsbeløb.

Paa et den 14. April næstefter af Forsikringsraadet afholdt Møde med Repræsentanter for Statsanstalten for Livsforsikring og tilladte danske Livsforsikringselskaber blev Planen om en Hjælpeaktion for de nævnte Forsikrede modtaget med Velvilje, og det blev overdraget et Udvalg, repræsenterende Statsanstalten, Hafnia, Danmark, Nordisk Livsforsikring, Tryg, Danebrog og Forsikringsraadet, at udarbejde et Forslag i saa Henseende,

Dette Udvalgs Arbejde er nu tilendebragt ved Udarbejdelsen af medfølgende Udkast til Vedtægter for „De danske Livsforsikringselskabers Garanti- og Hjælpekasse“, der kan forventes tiltraadt af samtlige de i Hjælpeaktionen interesserede Livsforsikringselskaber. Udvalget har vedkendt sig den Betragtningmaade, at de Forsikrede i tyske Selskaber naturligvis ikke har noget retsligt Krav paa økonomisk Hjælp fra de danske Livsforsikringselskaber, og at der heller ikke i den Omstændighed, at disse Forsikrede — efter Summerne at dømme Smaa-kaarsfolk — ved Tegningen af Forsikringerne som Regel ikke har været sig bevidst, at der gennem Statstilsynet med Livsforsikringselskaberne ikke var ydet saa stor Sikkerhed for Forpligtelsernes Opfyldelse fra disse Selskaber som for de indenlandske Selskaber, kan findes nogen Opfordring for de danske Selskaber til at træde til, men at Begrundelsen for Hjælpeaktionens Iværksættelse maa ligge i en derved opnaaet Befæstelse og Forøgelse af Almenhedens Tillid til Livsforsikringsinstitutionen.

Som det fremgaar af Udkastet til Hjælpekassens Vedtægter, er Kassens Virksomhed delt i to Afdelinger, hvoraf Afdeling A omfatter Hjælp til danske Forsikrede i egentlig nødlidende tyske Selskaber, medens Afdeling B er beregnet paa at skaffe de formelle Betingelser til Stede for, at samme Kasse kan være i Stand til at overtage andre Bestande af danske Forsikrede i tyske Selskaber, for saavidt Hjælpekassens Bestyrelse maatte finde dem egnede, og Indenrigsministeriet maatte billige det.

Ved egentlig nødlidende Selskaber forstaas ifølge Kassens Vedtægter (§ 2) samtlige tyske Livsforsikringselskaber med Undtagelse af „Gothaer Lebensversicherungsbank auf Gegenseitigkeit“, „Iduna Lebens-, Pensions- und Leibrenten-Versicherungs-Gesellschaft a. G. zu Halle a.d.S.“ og „Victoria zu Berlin, Allgemeine Versicherungs-Actien-Gesellschaft“. Angaaende de danske Forsikredes Stilling i disse 3 Selskaber skal man henvise til Bemærkningerne herom i Raadets Skrivelse af 12. April f. A. og yderligere oplyse følgende: „Gothabanken“ og dens herværende Generalagentur har ført Forhandlinger med herværende Selskaber, hvorunder det er konstateret, at Generalagenturets Bestand kan overføres til dansk Selskab saaledes, at Forsikringsbeløbene højst nedsættes med 10 pCt., og Forsikringsraadet har Grund til at tro, at den paatænkte Hjælpekasse, naar den etableres i Henhold til det nu udarbejdede Forslag, vil kunne yde disse Forsikrede endnu bedre Betingelser, eventuelt efter at Bestanden er taget under Administra-